

POLICY

**Muodin
poliittisuus**

**Haastattelussa
Riina Bhatia**

**Valtsikalaiset
arvon mittarit**

TEKIJÄT

PÄÄTOIMITUS

Hilja Haase, Miro Lundberg, Nikolai Martiskainen, Hertta Pasanen

TAITTO

Hilja Haase, Miro Lundberg, Nikolai Martiskainen, Hertta Pasanen

EDITOINTI

Hilja Haase, Miro Lundberg, Nikolai Martiskainen, Hertta Pasanen

KIRJOITTAJAT

Hertta Pasanen, Nikolai Martiskainen, Miro Lundberg, Hilja Haase, Essi Sen, Joel Tiessalo, Camila Tuisku, Tiitu

KUVITTAJAT

Iida Osman, Milla Palvaila, Hilma Olivia, Ruusa Kiiskilä, Riina Bhatia, WSOY, Hilja Haase

KANSI

Maija Perko

JULKAISIJA

Valtio-opin opiskelijat ry

YHTEYSTIEDOT

www.policylehti.com

Instagram: @policymedia

Sähköposti: voopolicy@gmail.com

PAINO

Paino

Picascript

Painos: 60 kpl

ISSN 1235-4031 (painettu)

ISSN 2323-9468 (verkkojulkaisu)

SISÄLTÖ

PÄÄTOIMITUS ESITTÄYTYY 3

PÄÄKIRJOITUS 4

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS 6

VIHAINEN VOOLAINEN 8

HAASTATTELUSSA RIINA BHATIA 10

ILMOITUSPALSTA 14

PUHU MUODILLA JONKA KUULEN 16

RAA'AN REHELLISTÄ RÄPPIÄ 20

PEDOFILIAN UHRI

ON MAINEHAITTA KOKO PERHEELLE 24

RUNOJA 29

Päätoimitus esittäytyy

Teksti: Päätoimitus

Kuva: Iida Osman

MOI, olen **Miro**, polvin fuksi ja näemmä Policyn paljasjalkaisin Helsinkiläinen.

Päätoimittajaksi lähdin toki kiinnostuksesta journalismiin, mutta Policy on myös yksi yhteisömme rakentaja, joka tarjoaa alustan opiskelijoillemme kehittää taitojaan ja luoda.

Vapaa-ajallani käyn mm. erinäisissä kulttuuri- ja yhteisöriennossa, liikun ja avaam hesarin aivan liian monta kertaa päivässä.

Suosittelen pistäytymään Laterna Magican tunnelmalliseen galleriaan, vaikkapa kampuslounaan jälkeen.

MOI! Mun nimi on **Hilja**, oon ekan vuoden polvilainen ja kotoisin Torniossa! Eli niin sanottu Policyn Lapin energia.

Lähdin Policyn päätoimittajaksi, koska radikaali opiskelijajournalismi on lähellä sydäntäni.

Vapaa-ajallani tykkään juoksella Eiran rannassa ja katsella elokuvia! Suosittelen tutustumaan Wim Wendersin tuotantoon.

MOI policylaiset! Mä oon **Hertta**, polvin fuksi ja porukan Kakkola-vahvistus.

Lähdin Policyn päätoimittajaksi, koska mielestäni opiskelijajournalismin vastarintaista luonnetta tulee varjella. Sen lisäksi nautin siitä, että pääsen konkreettisesti näkemään omaa ja muiden kädenjälkeä.

Vapaa-ajallani tykkään lukea kirjoja ja pelailla videopelejä. Suosittelenkin kaikille peleistä kiinnostuneille Silent Hill 2 Remakea. Sen tunnelma on upea ja alkuperäisen klassikon tarinalle tehdään kunniata.

Pidetään Policy pystyssä!

MOIXU! Mä oon **Nikolai**, minäkin polvin fuksi ja kotoisin monestakin paikkaa.

Ryhdyin päätoimittajaksi, koska mua kiinnosti todella paljon tehdä yhteistyötä kirjoittajien kanssa editoinnin kautta ja kirjoittaa mielenkiintoisia juttuja itsekin.

Soitan bändissä rumpuja aikani kuluksi, ja audiovisuaaliset mediat ovat lähellä sydäntäni. Muutkin kuin Instagram reels.

Onko väärin suositella omaa musiikkia? On. Teen sen silti. Siitä olen pääosin viime aikoina nauttinut. "To Whine and Martyr" Spotifystä. Jaxuhalit™ kaikille! <3

Valtsikalaiset arvon mittarit

“Mikä sun keskiarvo on?”

“Mihin pääaineeseen aiot hakea?”

“Montako yhteyttä sulla on LinkedInissä?”

Teksti: Hilja Haase

Kuva: Milla Palvailla

KYSYMYKSET esitetään usein hyvältätoisesti. Ne kuuluvat opiskelija-arkeen, aivan kuten Kaisa-kirjaston sohvut ja R-kioskin kahvipassit. Silti niissä on jotain paljastavaa. Huomaamatta ne muistuttavat meitä siitä, että olemme jatkuvasti mitattavissa – numeroina, valintoina, tulevaisuuden potentiaalina.

VALTIOTIETEELLISESSÄ tiedekunnassa – tavallisemmin valtsikassa – osaamme analysoida yhteiskunnallisia rakenteita tarkasti. Puhumme kapitalismin logiikasta, tehokkuusajattelusta ja kilpailuyhteiskunnasta kriittisesti ja perustellusti. Tunnistamme, miten arvo kytkeytyy tuotavuuteen ja miten yksilöstä tulee projekti, jota tulee kehittää, optimoida ja esittää. Silti sama logiikka hiipii helposti myös omaan arkeemme.

MITÄ paremmin suoriudumme, mitä enemmän tuotamme, mitä näkyvämmiin olemme aktiivisia ja mitä sujuvammin hallitsemme kulloinkin hyväksytyyn moraalisen sanaston, sitä arvokkaammiksi saatamme kokea itsemme. Harvoin kukaan sanoo tätä ääneen. Se näkyy pikemminkin pienissä asioissa, kuten tavassa, jolla puhumme arvosoista, ansioluetteloista ja siitä, kuka tekee mitään.

SUORITTAMINEN ei tietenkään ole itsessään ongelma. On hienoa välittää opinnoistaan, tavoitella hyviä arvosanoja ja tehdä asioita, joilla on merkitystä. Ongelmaksi se muuttuu silloin, kun arvosanasta tulee tärkeämpi kuin oppimisesta itsestään tai kun opintopisteet alkavat mitata ihmisarvoa. Kun ansioluettelosta rakentuu identiteetti ja identiteetistä vertailun kohde.

SAMAAN aikaan olemme yhteisö, joka korostaa solidaarisuutta, yhteisöllisyyttä ja inhimillisyyttä. Puhumme turvallisemman tilan periaatteista ja normikritiikistä. Haluamme olla avoimia ja oikeudenmukaisia. Usein olemmekin.

Mutta joskus on hyvä kysyä: millaisia hiljaisia mittareita olemme luoneet toisillemme?

KUKA on tuotteliain? Kuka näkyvin? Kuka käyttää “oikeita” käsitteitä luontevimmin? Kuka jakaa eniten kannanottoja? Kuka on moraalisesti valvettunein? Harva meistä tietoisesti kilpailee näissä kategorioissa, mutta silti vertailu hiipii helposti mukaan arkeemme. Toisen onnistuminen – enemmän opintopisteitä, parempi arvosana tai näkyvämpi aktivismi – voi tuntua yllättävän henkilökohtaiselta.

MAAILMASSA, jossa arvo rakentuu herkästi kilpailun varaan, toisen menestys näyttäytyy helposti omana riittämättömyytenä. Silloin arjen kohtaamisista tulee huomaamatta arviointitilanteita. Kysymys “Mitä sinulle kuuluu?” vaihtuu kysymykseen “Mitä olet tehnyt?” ja vastauksen odotetaan olevan jotakin vaikuttavaa.

TÄMÄ koskettaa meitä monia syvemältä, kuin ehkä myönnämme. Emme aina uskalla kertoa siitä, että yritämme. Yrittämiseen sisältyy epäonnistumisen mahdollisuus, ja epäonnistuminen tuntuu raskaalta maailmassa, jossa suoritus on valuutaa. Keskenäisyys voi tuntua riskiltä.

Silti juuri keskenäisyys on ihmisyyden ytimessä.

ON paradoksaalista, että yhteisö, joka kritisoii avoimesti uusliberalistista tehokkuuslogiikkaa, saattaakin huomaamatta sisäistää sen osaksi omaa toimintaa. Kapitalismia voi vastustaa diskursiivisesti ja silti elää sen mittareiden mukaan. Silti tämä ei tee kenestäkään tekopyhää; se tekee meistä ihmisiä rakenteiden keskellä.

ERITYISEN herkkä alue on aktivismi. Solidaarisuus ja oikeudenmukaisuus ovat arvoja, jotka ansaitsevat tulla puolustetuiksi. Mutta jos niistä tulee kilpa-areena siitä kuka sanoo oikein, kuka tekee eniten, kuka näkyy äänekäimmin, niin jokin olennainen hämärtyy.

Moraalisuudesta tulee helposti performanssi: tapa osoittaa omaa asemaa yhteisössä, ei vain tapa muuttaa maailmaa.

TÄLLÄINEN ilmapiiri kuluttaa. Lempeys itseä kohtaan katoaa ensimmäisenä, uupumus normalisoituu, kiireestä tulee hyve ja levosta jotain, joka täytyy ansaita. Pelkäämme jäävämme jälkeen niin opinnoissa, keskusteluissa kuin moraalisisä kehityksessäkin.

SAMALLA saatamme unohtaa sen, mikä ei näy opintorekisterissä eikä ansioluettelossa: empatia, kuunteleminen, huolenpito, kyky olla läsnä ja rohkeus olla haavoittuva. Nämä eivät kerrytä opintopisteitä, mutta ilman niitä mikään yhteisö ei kannaa.

EHKÄ radikaaleinta, mitä voimme tehdä, ei olekaan tehdä enemmän, vaan hidastaa. Kieläytyä jatkuvasta vertailusta. Kohdata toisemme ilman tulokortteja. Kysyä, mitä toiselle kuuluu, ja oikeasti kuunnella vastaus.

Valtsika on täynnä älykkäitä, kunnianhimoisia ja välittäviä ihmisiä. Juuri siksi meillä on myös mahdollisuus rakentaa kulttuuria, jossa arvo ei ole ehdollinen arvosanoille, näkyvyydelle tai virheettömyydelle. Kulttuuria, jossa saa yrittää ja epäonnistua. Kulttuuria, jossa ihmisyyys ei ole suoritus.

NIIN päätoimittajana kuin omana siviili-itsenäni-kin toivon, että Policy, VOO ja koko valtsika voisi-

vat olla tällaisia tiloja. Paikkoja, joissa keskustellaan terävästi mutta kohdataan lempeästi. Paikkoja, joissa saa olla keskeneräinen, kysyvä ja epävarma – ilman että oma arvo on jatkuvasti vaakalaudalla.

JA jos jokin mittari lopulta ratkaisee, toivon sen olevan tämä: kuinka hyvin onnistumme kuuntelemaan toisiamme. •

Hilja Haase,

Polycyn vastaava päätoimittaja vuonna 2026

Puheenjohtajan tervehdys

Rakkaat VOOlaiset,
Alkaneen vuoden sana on omalla kohdallani ehdottomasti kujeileva. Kuulin muuan Valta ry:n varapuheenjohtajan kuvailevan fiiliksiään tällä sanalla vuoden ensimmäisellä luennolla ja se jäi kovasti kutkuttelemaan mieleeni.

SIITÄ lähtien olen alkanut nähdä kujeilevuutta vähän kaikkialla. Ehkä siksi, että opiskelijaelämässä harva asia menee täysin suoraviivaisesti. Aikataulut elävät, suunnitelmat muuttuvat ja välillä huomaa seisovansa keskellä viittä asiaa yhtä aikaa miettien, miten tähänkin päädyttiin.

JOS joku kysyisi, miltä opiskelijavuosi näyttää ainejärjestön puheenjohtajan silmin, sanoisin, että se näyttää kalenterilta, joka on täynnä värejä, merkintöjä ja tapahtumia. Tyhjää tilaa sieltä löytyy lähinnä vahingossa ja kummallista kyllä, se ilahduttaa minua. Se tarkoittaa, että ihmiset tekevät, ehdottavat, järjestävät ja lähtevät mukaan. VOO ei todellakaan ole hiljainen yhdistys. Se on elävä ja välillä vähän kaoottinenkin – mutta hyvällä, kujeilevalla, tavalla.

MINULLE kujeilevuus on sitä,

että asioita tehdään tosissaan mutta ei liian totisina. Parasta opiskelijaelämässä onkin mielestäni ollut se, että asioita tehdään pilke silmäkulmassa, ei otsa rypyssä. Ehkä kyse onkin sitä, että uskalletaan iloita, vaikka maailma ympärillä muuttuu – ja luottaa siihen, että yhdessä keksimme aina uudet kujeet. Asiat järjestyvät, kun niistä pidetään yhdessä huolta.

JA muutoksiahan riittää niin maailmassa kuin opiskelijaelämässäkin. Uuden ylioppilastalon myynti on herättänyt paljon tunteita. Haikeutta, ärtymystä, nostalgiaa ja epävarmuutta. Monelle Uusi on ollut ensimmäinen paikka, jossa on kokenut kuuluvansa opiskelijayhteisöön. Ensimmäiset sitsit, ensimmäiset illat, ensimmäiset tutut kasvot.

MINUSTA tämänkin asian kohdalla kaikki tunteet ovat sallittuja ja ymmärrettäviä. Puheenjohtajan saappaisiin astuneena Uuden myynti on väistämättä herättänyt valtavasti huolta. Yksi suurimmista kysymyksistä on ollut esimerkiksi se, missä tapahtumat tullaan tulevaisuudessa järjestämään, ja eritoten se, kuinka yhteisömme kulkee muuton mukana.

OLEN kuullut monia kliseisiä puheenvuoroja siitä, kuinka opiskelijayhteisössä on kyse nimenomaan yhteisöstä eikä minkään rakennuksen seinistä. Kliseisillä puheenvuoroilla on tosin huomionarvoinen näkökohta siitä, miten ainejärjestö on lopulta aika tarkka peili jäsenistöstään. Se näyttää siltä, ketkä siihen osallistuvat.

YKSI suurimpia rikkauksia polvissa onkin mielestäni tekijöiden runsaus ja into. Tuntuu ihan käsittämättömän upealta, että tätä kirjoittaessani VOossa on 15 hallituslaista ja 23 virkailijaa. VOO:n tavoitteena tälle vuodelle onkin se, ettemme ole vain hallituksen pyörittämä kokonaisuus, vaan yhteisö, jossa mahdollisimman moni voi tehdä ja vaikuttaa.

VUOSI 2026 on erityinen yhteistyön kannalta siinäkin mielessä, että Poliitiikan opiskelijoiden päivien, eli POP-päivien järjestämisvastuu on tänä vuonna Helsingillä. Tulemme tekemään hedelmällistä yhteistyötä sekä polvilaisten sisarjärjestöjämme kuin myös ystäväjärjestöjemme Polhon kanssa,

järjestäen koko Suomen politiikan opiskelijoille ikimuistaisen ja informatiivisen tapahtuman.

HELSINKIIN saapuu politiikan opiskelijoita ympäri Suomea, ja me olemme osa sitä porukkaa, joka näyttää heille, millaista opiskelijaelämä täällä on.

VAIKKA kaikki tuntuisi jännittävältä tässä kohtaa, ehkä kujeilevuutta onkin se, että uskaltaa lähteä mukaan, vaikka kaikki ei olisi valmista.

ON tärkeää hyväksyä, että välillä mennään yrityksen ja erehdyksen kautta. Kujeilevuus on toisaalta lopulta aika arkinen asia. Sitä, että tekee parhaansa,

sanoo mielipiteensä, pyytää mukaan, lähtee itse mukaan ja antaa asioille tilaa tapahtua.

VUODESTA 2026 tulee jälleen suuri ja kaunis, olen siitä varma! •

Teksti: Essi Sen
Kuva: Milla Palvaila

**KUJEILEVIN
TERVEISIN,**

Essi Sen

Valtio-opin opiskelijat ry:n
puheenjohtaja vuonna 2026

VIIHAINEN V OOLAINEN

ARVON kanssaopiskelijat

OLEN huomannut, että meitä on huijattu. Tämä huijaus on jatkunut koko opintopolun. Tämä täyttymätön lupaus paljastuu ivallisuudessaan minulle vasta kaksitoista vuotta myöhemmin yliopistonpenkillä.

PERUSKOULUSSA opintoni keskittyivät hiljaa kuuntelemiseen ja kritiikittä toistamiseen. Tämä oli kenties perusteltua peruskouluikäisen kehitysvaiheeseen nähden. Peruskoulusta lukioon siirryttäessä minua varoitettiin: työmäärä lisääntyy merkittävästi ja opiskelu on itsenäisempää. Uusien vastuiden kanssa luvattiin myös oikeuksia: opetus olisi osallistavampaa ja opiskelija tasavertaisemmassa roolissa opettajaansa nähden. Opiskelija saattoi jopa esittää opettajillekin uusiin oivalluksiin johtavia kysymyksiä. Osa näistä lupauksista täytyikin.

LUKIOSTA valmistuttuani minua uhkailtiin jälleen: Jos haet korkeakouluun, opiskelusi mullistuu täysin. Kaikki on

nyt sinusta itsestäsi kiinni.

TÄMÄN ukaasin mukana kulki kuitenkin implisiittinen lupaus: peruskoulusta ja lukioista poiketen voisin valita miltei mitä tahansa maan ja taivaan väliltä. Sisään pääsy voi olla vaikeaa, mutta kahdentoista vuoden opiskelutyösi palkitaan. Pääset osaksi akateemista yhteisöä, jossa Suomen kirkkaimmat mielet ja oman alasi huiput opastavat sinua oppimisen ja tutkimuksen tiellä.

MINUT on petetty. Tunnen olevani kauempana opetukselta vastuussa olevista henkilöistä kuin kertaakaan aikaisemmin. Pedagoginen taso on yleisesti heikompaa kuin missään aikaisemmassa vaiheessa opintojani. ”Akateemisesta yhteisöstä” muistuttaa lähinnä ryhmätyöt ja Moodlen keskustelualustat.

SIINÄ missä lukioaikana tunsin opettajani nimeltä ja saatoin tervehtiä heitä koulun käytävillä, yliopistossa olen suorittanut lukemattomia kursseja vaihtamatta sanaakaan

opettajani kanssa. Enemmistölle kurssien vetäjistä opettaminen vaikuttaa olevan välttämätön paha, ja niistä keskusteluista mitä olen opettajien kanssa käynyt, tämä tuntuu olevan etenkin väitöskirjatutkijoiden keskuudessa laajalti jaettu näkemys.

AINOA merkityksellinen yhteisöllisyys yliopistolla pyörii opiskelijajärjestöjen varassa. Niiden toiminta on rikasta ja palkitsevaa, mutta sitä ajatellessa mieleeni tulvi aivan muita a-alkuisia sanoja kuin akateeminen. Akateemisen yhteisöllisyyden puute on opiskelijoiden laiminlyöntiä ja se kuvastaa yliopiston yhteiskunnallista roolia laajemmin.

YLIOPISTO on esoteerinen rituaali, joka on yhä useammalle vain välttämätön paha tiellä työelämään. Sen käyttöarvo on osoittaa työnantajalle kykeneväsi pitkäjänteiseen ja aikataulutettuun työhön, usein vajaavaisella tuella ja ohjeistuksella; toisin sanoen olevasi valmis työelämään.

“Niiden toiminta on rikasta ja palkitsevaa, mutta sitä ajatellessa mieleeni tulvii aivan muita a-alkuisia sanoja kuin akateeminen.”

Opintojen itseisarvo on pääsyt hukkumaan niin opettajilta kuin opiskelijoiltakin.

TÄMÄ ajatusmaailma heijastuu myös siihen, miten yliopisto käsittelee omia resurssejaan. Yliopiston seitsensivuisessa Kampusvisio 2040 -julkaisussa todetaan seuraavasti: ”Investoinnit kohdistetaan kohteisiin, jotka palvelevat yliopiston ydintoimintaa ja jotka ovat toiminnallisesti ja taloudellisesti perusteltuja.” Tilojen käyttö- ja kehittämisperiaatelinjauksissa mainitaan opiskelijat tasan kerran. Opiskelijoiden yhteisöllisyyttä ja sen mahdollistamista ei selkeästi pidetä yliopiston ydintoimintana.

“Yliopisto on esoteerinen rituaali, joka on yhä useammalle vain välttämätön paha tiellä työelämään.”

YLIOPISTOLLA olisi mahdollisuus tarjota esimerkiksi tämänhetkiseen tilakurjuuteen ratkaisuja, jotka tukisivat samalla myös akateemisen yhteenkuuluvuuden tunnetta. Yliopistolla on n. 800 miljoonan euron sijoitukset, jotka tekivät esimerkiksi vuonna 2024 122 miljoonaa euroa voittoa. Näistä resursseista luulisi liikenevän myös meille hieman enemmän; vaikka edes *Rustan* vuokratuotot.

KENTIES romantisoimaani yliopistoa ei koskaan ollutkaan ja akateeminen yhteisö on aina ollut vain kangastus - ideaali,

jota tavoittelevat saadaan jäämään yliopistolle väitöskirjatutkijoiksi, jotta heidän harteilleen voidaan kasata suhteettoman suuri opetusvastuu nälkäpalkalla.

KENTIES seuraavankin opintoaskeleen takana piilee huijaus, eikä edes meiltä kielletyn U37:n taukokuoneesta löydy tuota mystistä akateemista yhteisöä. Ainakin siellä on tarjolla ilmaista kahvia. •

V.V.

Vihainen Voolainen on Policyn vakiopalsta, jossa Voolaiset pääsevät anonyymisti purkamaan sisälleen patoutuneita höyryjä. Haluaisitko sinäkin purkaa vihaasi? Ota empimättä yhteyttä voopolicy@gmail.com! Ps. Huomattavasti halvempaa kuin terapia (lue: ilmaista).

Mistä kasvukriittisessä ajattelussa on kyse ja millainen olisi kasvun jälkeinen yhteiskunta?

Planetaariset rajat ylittyvät vuosi vuodelta, ja niin sanottu ylikulutuspäivä tuli Suomessa viimeksi jo huhtikuussa. Tutkija Riina Bhatia uskoo siirtymän “kasvun jälkeiseen” talouteen olevan välttämätöntä.

Teksti: Miro Lundberg

TALOUSJÄRJESTELMÄMME kyseenalais-tava kasvukriittinen ajattelu on viime vuosina lisääntynyt. Se on kuitenkin talouspoliittisessa keskustelussa yhä marginaalinen ja lähinnä vasemmistolainen sivujuonne. Käytännön politiikassa sitä ei näy, yritystoiminnasta puhumattakaan, vaikka HS-visio vinoilikin otsikossa vuosi sitten Helsingin pörssin päälistan olevan “Suomen johtava degrowth-liike”.

KASVUKRIITIKOIDEN näkemykset herättävät suuria ja monimutkaisia kysymyksiä, jotka voivat tuntua mahdottomilta, etenkin kun degrowth-ajattelussa ei vastata totuttuihin talouskysymyksiin. Kenties ymmärrämme näitä pulmia paremmin tutkimusalan kehittyessä ja keskustelun lisääntyessä.

YKSI kasvun jälkeisen talouden ja kestävyyssiirtymän tutkijoista on Helsingin yliopiston väitöskirjatutkija **Riina Bhatia**. Hän on myös VTT:n tutkija ja Vihreiden varavaltuutettu Helsingissä. Haastattelu tapahtui kansansivistyksellisellä tutkija-

lounaalla **Puistokatu 4:n Tieteen ja toivon talolla**, jonka jäsen Bhatia on.

TALOUSKASVUN keskeinen ongelma on, että sitä ei ole voitu irtikytkeä energia- ja materiankulutuksesta. Irtikytkenään tulisi tapahtua ilmastonmuutoksen vuoksi jo 2030-luvulle astuttaessa, Bhatia kertoo. Vaikka hiilipäästöt irtikytettäisiin, luontokato jatkuisi kaivannaisten tarpeen ja maankäytön muutosten vuoksi. Bhatiaa “kasvusta obsessoimisen sijaan, tulisi keskittyä

tydyttämään perustarpeet ekologisesti kestävästi. Bhatialle monelle tuttu *degrowth*, suomeksi kohtuutalous, on sateenvarjokäsite *post-growthin* haara, joka pyrkii supistamaan taloutta estääkseen romahduksen.

LIIKKEEN sisällä on muitakin suuntauksia, mutta kasvukriitikki ja romahduksen pelko yhdistävät. Suurin osa liikkeen ihmisistä suhtautuu kasvuun ambivalentisti - BKT:llä ei ole väliä, jos yhteiskunta on hyvinvoiva ja ekologisesti kestävä, Bhatia havainnollistaa.

BHATIAN mielestä BKT:tä parempia mittareita ovat ISEW ja GPI, jotka mittaavat hyvinvointia ja talouden ekologista kestävyyttä monipuolisesti ja laadullisemmin. GPI:llä mitattuna Suomen kestävä taloudellinen hyvinvointi on laskenut 1990-luvun alusta lähtien.

KOHTUUTALOUDESSA

taloutta katsotaan siis totuttua laadullisemmin; eli mitä tuotamme ja kulutamme ja mitä oikeasti saamme. “Katumaasturit ja yksityiskoneet ovat haitallisia, mutta korjauspalvelut ja julkinen liikenne hyviä asioita”, Bhatia havainnollistaa.

Ympäristön lisäksi työelämän kuormittavuus, mielenterveysongelmien kasvu ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus ovat osa liikettä.

GLOBAALIN pohjoisen ja etelän välinen epätasa-arvo sekä etelän kasvun luoma kulutuspaikne ovatkin liikkeessä tärkeä kysymys. Kaikki eivät kuitenkaan halua teollista yhteiskuntaa, vaan pitää kulttuuriperinnöstään ja elämäntavastaan kiinni, Bhatia muistuttaa.

“Totta kai ne haluaa hyvinvointia, mutta ei välttämättä talouskasvua.”

LIIKKEEN sisällä ristiriitoja syntyy myös kysymyksissä kapitalismin ja politiikan reformista, ruohonjuuritasoon vai instituutioihin keskittymisestä sekä niin sanotusta kolmannen tien keinosta. Moni lienee myös tuntevan linkolalaisen ihmis- ja teknologia-vihamielisyyden. Maalaistuneet omavaraisuuteen

Puistokatu 4, Tieteen ja toivon talo, Helsingin Kaivopuiston laidalla.W

pyrkivät ihmiset ovatkin yleinen näky kasvukriittisessä mediassa.

“Totta kai ne haluaa hyvinvointia, mutta ei välttämättä talouskasvua.”

KASVUSTA luopumista voi olla vaikea hahmottaa Suomessa, jossa valtiontalous on valtavan alijäämäinen ja nollakasvun aika melkein yhtä vanha kuin keskiverto fuksimme. Sopisiko muutos nykyhetkeen edes teoriassa, vai ovatko ympäristöasiat ansaitusti tauolla?

BHATIA myöntää palvelujen rahoittamisen, verotuksen ja alijäämän olevan suurimmat pulmat kasvusta luopumisessa. Eteenpäin voisi mennä “pienin askelin.”

Alijäämä johtuu myös poliittisista päätöksistä, kuten kokonaisveroasteen laskusta, Bhatia huomauttaa.

KASVUSTA irtaantuminen vaatii pitkäjänteistä ajattelua. “[Muuten] ei talous- vaan luon

nonjärjestelmistä riippuvainen degrowth tulee,” Bhatia sanoo.

JOS tiede osoittaa romahduksen tulevan, niin miksi kohtuutalous on niin näkymätön ilmiö käytännön politiikassa? “Ei se sinänsä yllätä. Ehkä isot yhteiskunnalliset muutokset ei ole koskaan [menneet niin], vaikka me kirjoitetaan historiaa [niin], että sitten me tehtiin näin ja näin.” Bhatia toteaa.

Viime aikoina ilmastodenialistit ja nykyjärjestelmästä hyötyvät ovat myös huolestuttavasti löytäneet yhteisen sävelen, hän lisää.

BHATIA toivoo päättäjiltä rohkeutta kestävyysmurrokseen, vaikka työpaikkoja ja aloja jäisi historiaan. Vihreäkin kasvu voi olla mahdollista, mutta Bhatia muistuttaa sen edellyttävän energia- ja materiankulutuksen laskua. Päättäjien lisäksi, Bhatiasta olisi tärkeää, että uuden tulevaisuuden kuvittelu-kyky tavoittaisi päättäjien lisäksi myös tavalliset ihmiset.

“[Muuten] ei talous- vaan luonnonjärjestelmistä riippuvainen degrowth tulee,”

MONI varmasti miettii, ettei Suomi voi maailmaa muuttaa, mutta voiko Suomi itse muuttua ilman maailmaa?

BHATIAN mukaan Suomi voi omillaankin rakentaa lisää vihreää infrastruktuuria, kohdentaa maataloustukia uudelleen ja luopua ekologisesti haitallisista yritystuista, joiksi hän luokittelee ainakin teollisuuden sähköistämistuen sekä tuet metsäyhtiöille. “Kyllä mä näen, että Suomi on ainoa valtio maailmassa, joka voi suojella suomalaista luontoa.”

Entä miltä kasvun jälkeinen Suomi voisi näyttää järjestelmätasolla?

BHATIA näkee, että poliittinen järjestelmä pysyisi melko samana, mutta paikallistason rooli voisi vahvistua niin politiikan, talouden kuin ihmiselämänkin kannalta. Jonkinlainen yrityssektori ja markkinatalous säilyisi, mutta finanssijärjestelmä ei olisi yhtä erillinen ja itsenäinen. Pääoma ohjattaisiin “yhteiskunnallisesti hyödyllisille aloille” yritykset pitkäjänteisempään toimintaan ja voitontavoittelua “kohtuullistettaisiin.”

“[Nykyisin] pörssiyritykset tekee voittoa omistajille, riippumatta yhteiskunnasta tai luonnosta.”

KOHTUUTALouden innovaatiopolitiikka on yksi Bhatian tulevan väitöskirjan aiheista, mutta se on “work in progress.”

PALKKATYÖLLE voisi tulla vaihtoehtoja ja keskuspankin rooli olisi merkittävämpi sekä suhde valtioon läheisempi, kuten toisen maailmansodan jälkeen. Osa liikkeen ajattelijoista menisi pidemmälle, sillä he pitävät kapitalismia läpikotaisin mätänä.

YLEINEN huoli kasvusta luopumisesta on elintason lasku. Bhatiasta elintaso ymmärretään liian materiaakeskeisesti, vaikka elämänlaatu ja hyvinvointi ovat laadullisempia

käsitteitä. “Uskon, että meidän elämänlaatu saattaa parantua tekemällä vähän vähemmän, vähän hitaammin. Olisi mahdollisuus ehkä enemmän merkitykselliseen ja yhteisölliseen työhön.”

KOHTUUTALOUTEEN kuuluisi toisaalta merkittävä resurssien uusjako, eli “superrikkaiden” elintasosta leikattaisiin. Ylikulutuspäivän jäämiseksi historiaan keskituloisillakin olisi

leikattavaa, vaikkapa lentämisestä. Bhatia muistuttaa Suomen olevan hyvin rakennettu ja toimiva valtio; tämä antaa hyvän pohjan kestäväälle tulevaisuudelle.

HUOLI pääoman ja rikkaiden joukkopaosta saa Bhatian tokaisemaan naurahtaen: “Goodbye!” Bhatia lisää uskovansa uhkaa liioiteltavan. Rakennuksia, verkostoja ja tietopohjaa, ei noin vain siirretä.

PALATAAN aatteen näkymättömyyteen politiikassa. Tarvittaisiinko kohtuutalous-puolue? “Olisipa puolue, joka edes puhuisi kohtuutaloudesta”, Bhatia huokaa ja mainitsee Lancetissa juuri julkaistun brittiläis-yhdysvaltalaisen tutkimuksen, jossa ihmisille esitettiin kyselyssä degrowth-politiikkatoimia. Toisille kerrottiin toimien olevan degrowthia ja toisille ei. Degrowth-politiikaksi kutsuttaessa tuki jäi jopa 50 prosenttiyksikköä pienemmäksi.

“Degrowth ei ole terminä sellainen, mikä saisi kansat liikkeelle.”

BHATIASTA hänen puolueessaan - Vihreissä - suhde kohtuutalouteen on ristiriitainen. Kannattajia on, mutta samoin vastustajia, jotka esimerkiksi uskovat teknologiaan vahvemmin ja torjuvat varallisuusverot. Aatetta ei koeta poliittisesti voittavaksi ja puolue jakautuu yhä sini- ja punavihreisiin.

MAAILMANTILANNE ylipäänsä on liikkeelle poliittisesti vaikea. Bhatia toivoo

yhteiskunnalta aikalisää, jotta muutoksia voisi tehdä nykyisten instituutioiden kautta. Se näyttää kuitenkin epätodennäköiseltä.

“Sit se on kriisin kautta ja ei se ole aina niin, että kriisin jälkeen yhtäkkiä rakennetaan parempi yhteiskunta, vaan asiat voi mennä tosi kauan tosi pieleen. Kyllä öljyä tässä maailmassa riittää, valitettavasti.”

TOISAALTA asioita voi tehdä ruohonjuuritasolla. Helsingistä Bhatia mainitsee Lapinlahden lähteen, siirtolapuutarhat ja talkoot esimerkkeinä. Yhteisöllistä ympäristönhoitoa voisi olla lisää. Työttömät voisivat tehdä hoivatyötä ja ennallistaa luontoa, Bhatia ehdottaa.

“Se on aika degrowth-meininkiä, että yhteisöllisesti hoidetaan.”

LOPUKSI, olemmehan Tieteen ja toivon talossa Puistokatu 4:ssä, mistä saat toivoa?

Bhatia sanoo nojaavansa enemmän toimintaan kuin toivoon. Hetken mietittyään hän vastaa: “Mä en halua, että me yhteiskuntana romahdetaan, koska se olisi kauheaa inhimillinen ja ekologinen tragedia. Se, että pidän näitä ajatuksia elossa, jotta seuraavan sukupolven olisi helpompi jatkaa, luo mulle sitä toivoa.”

“Goodbye!” •

Haastattelu tehtiin 10.12.2025.

Kuvien lähteet:

Riina Bhatian potretit - Riina Bhatia.
Puistokatu 4 -julkisivu / Joalhaa / CC BY-SA 4.0
Raitiovaunu 13 - Kaupunkiliikenne oy

Tiedoksi

Johdatus tieteenfilosofiaan ja argumentaatioon ei ollutkaan ihan läpihuuto kurssi.

- Natu Tuotio

Vituttaa tosi paljon kun kampuksen keskellä on mäki. What do you mean joudun joka päivä kävelee mäen ylös vaan päästäkseni kirjastoon et aika kohtuutonta.

- hengästynyt

KAMPUKSELLA EI OLE YHTÄKÄÄN ETELÄIKKUNAA!?!?!?

- kevätauringon kaipuussa

Sitsien sisustussuunnittelijat hoi!

Miksi Sitseillä on aina rumat valot

- Valoherkkä

Ilmoitusasiaa 2016-sitseiltä

Lauri M ei välitä Stalinista (siitä Neuvostoliiton johtajasta)

- kuuntelelauria

Minä, Lonceroritari, täten ilmoitahan koko kansacunnalle, ethä nöyryn elein pahoinpyytelen ja armoa wäkwintä toivon johdosta Turnajaicteni seuraucsien. Weridahrat tuscin jäiwät tuon rautaorin lattiaihin cytemään, mutta sieluhuni ceinillä nuo alati muo cummittelevat. Kyseliöille: älkööt ehdottaco uusimusta, vlen eläcöitynyt linnain muurihen sisäpiirijn encä enää coscaan siihen rautaorijn käy astumaan, jota Serenadecsi cutsuthan. Mieccain ja kilpein tulkohon halucas noutamain Unjonincadun varresta.

- Lonceroritari, anniscelijain ritariluokan 1. risti

Uusi päätoimitus on aivan ihana varsinki ne H:lla alkavat leidit <3

- uusi päätoimittaja

PYRY VASTAA

- t. päätoimitus

Haluaisin eristäytyä autiolle saarelle ilman yhtään ihmis-kontaktia vain pelkkiä lampaita seuranani.

- anonymi

HYVÄÄ LASKIAISTA

sitä itseään

- se meni jo

Silloin hän lähti Juudeasta ja siiryi takaisin Galileaan. Hänen oli kuljettava Samarian kautta. Matkallaan Jeesus tuli Sykar-nimiseen Samarian kaupunkiin.

- Jee

KOHU-UUTINEN

xxx:n tiedot: Lauri Mentula ehdolle eduskuntavaaleihin 2027

- You heard it here first

Älkää aina valittako

Mikä siinä on että kaikilla kommenttipalstoilla kaikkien pitää aina valittaa kaikista asioista!! Älkää aina valittako kaikesta vaan olkaa hiljaa ja nauttikaa elämästä!!!!

ihmettelijä

Haluaisin yhä eristäytyä autiolle saarelle ilman yhtään ihmiskontaktia vain pelkkiä lampaita seuranani.

- anonyymi

Luottamusäänestys

Median puheenjohtajan hatuntoimitustaidot ovat lähes moitteettomat. Häneen voi siis luottaa.

- Skibidi Yelly

Näen painajaisia, joissa minua pyydetään olemaan hiljaa. Nämä unet eivät tule olemaan enneunia. Te ette voi hiljentää minua!

- En tarvitse taikka halua omaa podcastia

Tiedoksi

Ei kande lähettää tiktokkeja mulle atm, oon poistanu sen. En siis käytä sitä sovellusta nyt. Keskityn paremmin ja sillee. Nii en nää niit videoita. Joo poistin sen. Nii mua ei tavota sieltä. Koska poistin sen.

- Sun työtön kaveri

Missä voi tavata kumppanin??

Onko kenelläkään ideoita siitä, että missä kampuksella voisi tavata tulevan kumppanin? Olen kyllästynyt tinderiin ja hingen... missä on kaikki HY:n söpöliinit? (sinkut) kysympä vaan, kuWn ei näy...

- Sinkku 21v

SINUN ILMOITUKSESI
TÄHÄN!

MITÄ? Sinä ja Minä
-muotitapahtuma

MILLOIN? 28.3.2026

MISSÄ? Vapaantaiteenti-
la, Vilhonvuorenkuja 15

MIKSI? Kulttuuria tulee
tukea!

HINTA? 15€

PUKUKOODI? Puhut-
televal!

Instagram: @sinami-
naevent

PUHU MUODILLA JONKA KUULEN

Teksti: Hertta Pasanen

Kuvat: Hilma Olivia, Ruusa Kiiskilä

Sinä ja Minä muotitapahtumassa, ei suinkaan liikennevaloissa, slummitaloissa taikka aamukasteessa. Muotitapahtuma, joka tuo mieleen Dingon klassikkokappaleen, esittelee tuoretta kulttuuria tulevana keväänä Helsingissä yhdentoista hengen voimin. Se on saanut rahoituksensa EU:lta, ja tapahtuman lipputuotto lahjoitetaan kokonaisuudessaan Palestiinan hyväksi. Tapahtumaa järjestävät muun muassa Kiiskilöiden sisarukset, joita pääsin haastattelemaan.

VIDEOPUHELUUN liittyyvät **Ruusa Kiiskilä** ja **Toivo Kiiskilä** asettuvat ruudulle rentoina. Sisaruskak-sikon päivät ovat menneet mukavasti, Ruusa Kiiskilä on ollut taidehistorian luennolla Lahden muotoiluinstituutissa ja Toivo Kiiskilä on viimeistellyt asuaan tuleviin penkkareihin. Arjen keskellä Kiiskilät suunnittelevat kaveriporukan kesken muoti-tapahtumaa, joka on Helsingin Vapaantaiteentilassa tulevana maaliskuuna. Tapahtuman nimi on **Sinä ja Minä**, ja sen kanta-va teema on kommunikaatio.

“Ajattelimme, että mikä on sellainen aihe, mistä voi tehdä oman tulkinnan, ja se ei ole silleen latautunut, mutta silti sellainen mihin tarvitsee ottaa kantaa tällä hetkellä. Niin just sitten se, että miten ihmiset nykyään

kohtaavat toisensa ja kom-munikoi keskenään sekä kuinka paljon siinä on työs-tettävää, ja kuinka paljon kommunikaatio auttaisi maailmaa eteenpäin, niin se teema tuli sitten tota kautta.”

- Toivo Kiiskilä

TAPAHTUMASSA esitellään viisi vaatemallistoa, jotka ovat kaikki järjestäjien suunnitte-lemia. Kiiskilät kertovat, että tämä on alalla epätavallista, sillä muotisuunnittelijat toimivat harvoin myös tapahtumajärjes-täjinä. Sisarukset korostavatkin sen merkityksellisyyttä, sillä tapahtuma on sen myötä heidän itsensä näköinen. Itse muotinäy-tös etenee elokuvien ja sarjojen osoittamalla tavalla; mallit kä-velevät catwalkin halki, ja näy-tösten välissä pidetään tauko, jonka aikana verkostoidutaan,

mikä on merkittävä osa alan työnkuvaa. Sisarukset painot-tavat, kuinka tärkeää on kes-kustella siitä, mitä on nähnyt. Ajatuksen myötä kommunikaat-ion teeman halutaan näkyvän myös tapahtuman ilmapiirissä, jossa halutaan kannustaa ai-toon ja avoimeen keskusteluun.

“Muotimaailma on niin sta-tusta ja sitä coolia, niin me ei. No kyllä me ollaan sitäkin, mutta me halutaan kuitenkin painottaa sellaista helposti lä-hestyttävyyttä.”

- Toivo Kiiskilä

MALLISTOJEN suunnittelij-at ovat saaneet itse valita, mikä heidän näkökulmansta kom-munikaatioon on. Toivo Kiiski-län omassa mallistossa paneu-dutaan hänen pelkoonsa siitä, millaiseksi maailma muuttuu

ellemme kohta toisiamme inhimillisesti ja empaattisesti. Malliston estetiikka konkretisoituu erilaisiin yhteiskunnallisiin arkityyppeihin, ja reflektoi sitä, miten ihmisten eri asemat suhteessa toisiinsa vaikuttavat kommunikaatioon heidän välillään.

MUOTITAPAHTUMALLA halutaankin vaikuttaa ja herättää ajatuksia myös muotimaailman normeista. Esimerkiksi Ylivieskasta kotoisin olevat

suunnittelijat **Elia Nevalainen** ja **Johannes Wu** tuovat mallistollaan ehtaa pohjoispohjanmaalaista kulttuuria tapahtumaan, eli niin sanottua junttikulttuuria: mopojonneja ja raksaliivejä. Tällaisella lähestymistavalla halutaan vaikuttaa muotimaailmaan esittelemällä aitoa alakulttuuria, jota se ei entuudestaan näe muodikkaana. Kommunikaatio ilmenee siis suunnittelijoiden ja muotimaailman välillä, antaen äänen sellaiselle ryhmälle, joka ei ole pyytänyt sitä.

Sisarukset painottavat, kuinka tärkeää on keskustella siitä, mitä on nähty.

RUUSA KIISKILÄ taas toimii yhden tapahtumajärjestäjän **Eemeli Sarvilinnan** "assarina" kuten hän toteaa, eli toisin sanoen hänen oikeana kätenään. Työ korvaa samalla hänen opintojensa työharjoittelujakson ja täyttää hänen portfolioaan.

“Sarvilinna haluaa tehdä malliston, jonka avulla voi pohtia, että minkä takia vaatteet provosoivat ihmisiä ja hän koettaa tehdä malliston, joka ei jätä ketään tietyllä tavalla turvaan. Hän tutkii sitä, että miten vaatteet voivat kommunikoida yleisön kanssa.”
- Ruusa Kiiskilä

SINÄ JA MINÄ ei myöskään elä tyhjiössä, sillä se on saanut rahoituksensa Euroopan Unionin rahoittamasta **Ecoality-hankkeesta**, josta vastaa kansallisesti Rauhankasvatusinstituutti RKI. Tämä antaa tapahtumalle teemansa lisäksi selkeän arvolutauksen. Hanke rahoittaa valikoidusti nuoria sekä kasvatustalan toimijoita, jotka edistävät ilmasto- ja ympäristöoikeudenmukaisuutta, tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta. Kuinka muutitapahtuma voi edistää tällaisia arvoja käytännössä?

“Toi yhdenvertaisuus ja tasa-arvo tulee tosi vahvasti tossa teemassa, ja se miten me ollaan lähestytty kommunikaatiota tukee niitä molempia tosi vahvasti.”
- Toivo Kiiskilä

HUOMAUTAN, että eikö tapahtuman kokoonpano itsessään tue samaisia arvoja, sillä tapahtumanjärjestäjien ikähaarukka on 18-24 vuotta, he ovat kaikki ulkopaikkakuntalaisia, itseoppineita suunnittelijoita, joista vain kourallinen opiskelee muotialan opintoja.

Kiiskilät vahvistavat ajatukse-
ni ja lisäävät, kuinka he kaikki tulevat niin sanotusti muotimaailman hierarkioiden ulkopuolelta, suoraan sanottuna periferiasta. Tästä huolimatta kokoonpanolta ei kuitenkaan puutu ansioita. Ruusa Kiiskilä opiskelee Lahden muotoilu-
tituutissa puettavaa muotoilua, johon valitaan vuosittain noin 20 opiskelijaa, ja veljensä Toivo Kiiskilän suunnittelemissa vaatteita on nähty niin artisti **Isaac Senen** päällä kuin myös Vogue Scandinavia -lehden sivuilla.

“Mun mielestä se on meidän voimavara, että me tullaan pienemmiltä paikkakunnilta ja päästään tekemään jotain uutta tähän muodin maailmaan. Meillä on oikeasti jotain näytettävää kaikille ja se halu päästä näyttämään on niin iso. Kyllä se on meidän vahvuus.”
- Ruusa Kiiskilä

KIISKILÖIDEN työskentelytapaa voi kuvailla ekologiseksi ja hitaan muodin mukaiseksi, sillä he valmistavat ja käyttävät itsekkin vaatteita, jotka ovat kestäviä ja monikäyttöisiä. Hidas muoti on tutkija **Kate Fletcherin** vuonna 2007 luoma termi, jolla tarkoitetaan pikamuodin rinnalle syntyntä vastarinnan ilmiötä, jonka keskiössä on kestävämpi ja tietoisempia vaatteiden kulutus.

Sinä ja Minä -tapahtumassa ekologisuuden puolesta puhuu esimerkiksi suomalainen käsityö, jota kaikki tapahtuman mallistot vääjäämättä ovat.

“Ja sitten ympäristönäkökulmat. Ne tulee tosi vahvasti mallistojen toteutuksessa, kun me ollaan kuitenkin kaikki pieniä tekijöitä, jotka ostaa kaikki materiaalit oikeastaan eettisesti ja tosi moni mun mielestä suosii muutenkin kierrätysmateriaaleja. Työskentelytapa on myös hitaampaa.”
- Toivo Kiiskilä

He kaikki tulevat muotimaailman hierarkioiden ulkopuolelta, suoraan sanottuna periferiasta.

SINÄ JA MINÄ on ennen kaikkea kulttuuritapahtuma, mutta samalla se asettuu riviin muiden kaltaistensa kanssa, jotka eivät saa kylliksi huomiota journalistisessa mediassa. Kotimainen kulttuurijournalismi on myös murroksessa. Tavanomaiset kulttuurijutut eivät myöskään välttämättä kerää yhtä paljon klikkejä kuin esimerkiksi politiikkaan tai urheiluun liittyvät jutut. Kehityksen myötä ainakin valta-medioiden kulttuurijournalismi tuntuu palaavan ennestään tuttujen ilmiöiden, klassikko-teoksien ja -tekijöiden pariin,

minkä lisäksi laajemmassa populaarikulttuurissa kiertetään nykypäivänä paljon vanhoja teoksia uusin versioin. Tuntuu kuin uutta kulttuuria luotaisiin vähemmän, tai tällaisen käsityksen valta medioiden kulttuurijournalismi ainakin antaa. Samaista kritiikkiä on esitetty myös esimerkiksi **Long Play** -lehden kulttuuritoimituksen ja **Suomen Kuvalehden** toimesta.

Ei kuitenkaan ole salaisuus, että myös hallituksen leikkaukset kulttuurialalle kiristävät entisestään alan horisonttia ja resurssien jalkoa. Kysyessäni Kiiskilöiltä,

mitä he ajattelevat uuden kulttuurin luomisesta “kulttuurivihamieliseksi” keskustussa ympäristössä, saan tunnepitoisia vastauksia.

“Mä voin luovan alan opiskelijana todeta, että pelottaa että opiskelen ja valmistun työttömäksi. Mä en tiedä mistä mä mun rahat revin, ja todennäköisesti pitää aloittaa yrittäjäyys, mikä tulee olemaan rankkaa. Oon silti valinnut mun intohimon rahan edestä, joten on sellaista paloa tehdä niin ehkä joku päivä tulen tienaamaan, mutta kyllä rehellisesti pelottaa.”

- Ruusa Kiiskilä

SISARUSTEN puheesta välitty huoli, mutta he eivät ole aivan epätoivoisia.

“Onhan tää on on aika kuumottava tilanne. Kenelle tahansa, joka haluaa ilmaista itseään työkseen, mutta mulle on myös antanut toivoa tää meidän tapahtuma. Tämän parissa työskenteleminen porukalla on muistuttanut, että kuinka ihmisiin integroitunutta se on, että halutaan luoda. Kulttuuri on loppujen lopuksi niin tärkeää ihmisille, että kyllä se aina vähän kuin voikukka jostain asfaltin raosta, niin aina alkaa jotenkin kukkimaan.”

- Toivo Kiiskilä

HAASTATTELUN loppusuoralla selviää, että kokoonpanolle oli ilmoitettu Vapaantaitteentilan kapasiteetin olevan huomattavasti suurempi kuin he olivat alun perin ajatelleet. Tämä voi tarkoittaa useampaa näytöstä, ja työryhmä pääseekin Kiiskilöiden mukaan vastaan suunnittelemaan tapahtumaa “oikein kunnolla”. Kaikkia yksityiskohtia ei kuitenkaan paljasteta, mutta he toivovat, että ihmiset löytäisivät ja innostuisivat tapahtumasta. Päättämme videopuhelun yhteiseen ajatukseen siitä, että paras tuki on tukea niin tapahtuman arvojen kuin kulttuurialan ahdinkoa, on tukea aidosti niin sen toimijoita kuin tapahtumia. •

Raa'an rehellistä räppiä

Kun Jore & Zpoppa -duosta tunnetun räppäri Zpoppan väkivaltarikostausta paljastui, musiikkiala pysyi hiljaa. Suomiräppiä riivaa väkivaltaongelma, ja jokaisen genreä kuuntelevan täytyy tehdä tilit selviksi sen kanssa.

Teksti ja kuvat: Joel Tiessalo

Kerza puukotti uhriaan Puhoksen kauppakeskuksen lähistöllä vuonna 2021.

*Fuck it, sieltä mistä mä tuun
/ Jos ei oo massii, murtuu sun
luut.*

NÄIN räppää Zpop-
pa-artistinimel-
lä tunnettu **Cigalo**
Ezang-Lubuma vuonna 2022
ilmestyneessä kappaleessa
Väkivaltaa.¹ Riimi on osuva.

Puoli vuotta ennen kappaleen
julkaisua Zpoppa sai käräjäoi-
keudessa tuomion lokakuussa
2020 tapahtuneesta pahoinpi-
telystä, jossa hän löi uhriaan
Helsingin Kaivokadulla asema-
tunnelin portaissa. Uhri kaatui
ja menetti tajuntansa. Lisäksi

hänen poskiluunsa murtui.²

Se ei ollut ensimmäinen kerta
Ilta-Sanomien selvityksen mu-
kaan Suomen kuunnelluimpiin
artisteihin kuuluvan Jore &
Zpoppa -duon vanhempi jäsen
Zpoppa on tuomittu kuudesta
pahoinpitelystä. Miehellä on
kontollaan myös liuta mui-
ta rikoksia. Viimeisimpänä
Zpoppa tuomittiin vuonna
2023 törkeästä rahanpesusta.
Duon toinen osapuoli Jore eli
Jordan Muyima Ezang on
IS:n mukaan tuomittu vain
yhdestä pahoinpitelystä. Hän
oli silloin alaikäinen. Myös
osa Zpoppan tuomioihin

johtaneista rikoksista on tapah-
tunut tämän ollessa alaikäinen.

HUH HUH. Tuliko yllätyksenä?

Suomen kuunnelluin musiikki
on nykyään väkivaltaa ja rikol-
lista elämää ihannoivaa räppiä.
Jos et ole huomannut sitä, et ole
kuunnellut Spotifyn top-listoja.

Siellä keikkuu Jore & Zpoppan
lisäksi esimerkiksi Kerza eli **Ke-
rim Muslah**, joka tuomittiin
yli kolmeksi vuodeksi ja nel-
jäksi kuukaudeksi vankeuteen
tapon yrityksestä vuonna 2021.
Kerza puukotti hengenvaa-
rallisesti 18-vuotiasta mies-

¹ Ege Zulu & Zpoppa. (2022). *Väkivaltaa*. PME Records.

² Ilta-Sanomat. (2026). Räppäriin salattu menneisyys.

tä Puhoksen ostoskeskuksen lähistöllä.

Vuonna 2023 Kerza vangittiin uudelleen. Häntä syytettiin espoolaisessa pysäköintihallissa tapahtuneesta ammuskelusta, rikosnimikkeenä neljä tapon yritystä.

Käräjäoikeus hylkäsi syytteet. Oikeuden mukaan Kerza oli osa seuruetta, josta ammuttiin uhreja kohti. Oikeudessa jäi kuitenkin näyttämättä toteen, että Kerza olisi ollut se, joka käytti asetta.

Juttu eteni hovioikeuteen.

Luulisi, ettei tapon yrityksestä jo aiemmin tuomittu ja hovioikeuden päätöstä uusista syyteistä odottava artisti voisi luterilaisen moraalin Suomessa kuulua valtavirran artistien joukkoon. Näin se kuitenkin on.

Kun hovioikeuden päätöstä vielä odoteltiin, Kerzan ja **Isac Elliotin** *Ms. Bad* nousi Spotifyn kuunnelluimmaksi kappaleeksi ja striimasi platinaa. Siinä Kerza riimittelee ex-teinitähden kanssa huumeista, aseista ja naisista.

LOPULTA syytteet kaatuivat hovioikeudessa syyskuussa 2025. Kaksi päivää hovioikeuden ratkaisun jälkeen Warner Music ilmoitti Kerzan tehneen levytyssopimuksen yhtiön kanssa. Tiedotteessa asiasta iloitsi levy-yhtiön uusien kykyjen etsinnästä vastaava **Fredi Lundén**, joka on sattumalta Isac Elliotin isä.³

”On mahtava päästä tekemään Kerzan kanssa töitä” Lundén hehkutti.

Zeitgeist vaikuttaa myös levy-yhtiöissä muuttuneen niistä ajoista, kun Isac Elliot lauloi *New Way Homea*.

ON OLEMASSA selkeä syy sille, miksi viihdealan *establishment* on alkanut lämpenemään väkivaltaräpille. Se on raha. Genren kaupallinen potentiaali on valtava.

Warner Music vaikutti julki-suudenhallinta mielessä odotettavan hovioikeuden päätöstä, ennen kuin tiedotti Kerzan levytyssopimuksesta. Kerzan neljä vuotta aiemmin saama tuomio tapon yrityksestä ei kuitenkaan haitannut yhtiötä.

Tätä tietoa täytyy pureskella.

Oikeuden mukaan Kerza puukotti uhriaan tarkoituksena tappaa tämä. IS:n mukaan kylkeen osunut veitsenisku ulottui keuhkopussiin asti ja vaurioitti myös muita sisäelimiä.⁴

Ilmeisesti levy-yhtiö laskelmoi, ettei kukaan enää muista asiaa.

TÄNÄ VUONNA Kerzan on kiinnittänyt ohjelmistoonsa muun muassa Mellakkafest, Simerock, Hoodfest ja Blockfest. Kahdella jälkimmäisellä festivaalilla esiintyy myös VJ eli **Kieran Richardson**, joka on myös istunut vankilassa.

VJ:n rikoshistoriasta ei ole kirjoitettu perinteisessä mediassa. Hän on itse kertonut

saaneensa vuoden ja kahden kuukauden ehdottoman vankeustuomion väkivaltarikoksesta, ja istuneensa myös tutkintavankeudessa aiemmin.⁵

Kuten Kerzan, myös VJ:n repertuaari on täynnä ihmisten tappamisesta ja huumekaupasta kertovia biisejä. Niitä nuoret kuuntelevat, ja se on huomattu. VJ levyttää Warnerin kanssa yhteistyössä toimivalle Babyfacelle.

Artistin salonkikelpoistumisesta kertoo myös se, että VJ on mukana hiljattain julkaistulla Cheek-tribuuttilevyllä *Unitas Sigma*. **Sara Been** kanssa esitetty, Spotify-kärkeenkin noussut *Avaimet mun kiesiin* on tehty VJ:lle poikkeukselliseen tyyliin radiosoittoon sopivaksi rakkauslauluksi.

Siinä ei siis tällä kertaa riimitellä esimerkiksi rambon tiskäämisestä puukotuksen jälkeen tai glockista, joka *laulaa niinku Shengyeng*.⁶

NIIN KUIN ei Kerzan tai VJ:n vankilatausta, ei myöskään Joren ja Zpoppan väkivaltari-koshistoria vaikuta hetkautta- neen musiikkialaa.

Musiikkituottajien apulaisjohtaja **Tommi Kyyrä** kertoi IS:lle, ettei se vaikuta duon ehdokkuuksiin tai esiintymiseen Emma-gaalassa. Hänen mukaansa tuomiot on kärsitty, ja Emma-ehdokkuudet perustuvat vain musiikillisiin ansioihin.⁷

On totta, että tuomiot on kärsitty. Samalla on kuitenkin vai-

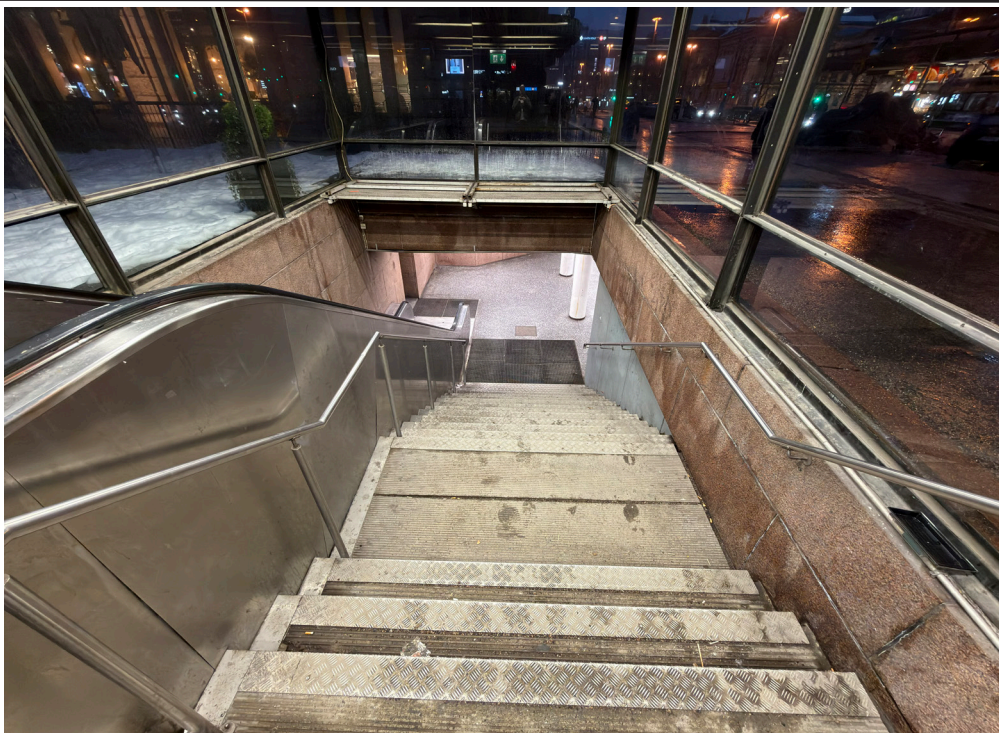
³ Warner Music. (2025) Listaykköseksi noussut rap-artisti Kerza sainattu Warner Music Finlandille.

⁴ Ilta-Sanomat. (2022). Rääpäri Milan Jaffin jengitoverin raju puukotus tallentui videolle.

⁵ Molycast. (2023). Molycast #41 ”Vankilan jälkeen aloin keskittyä musaan tosissaan” ft. VJ

⁶ VJ. (2024). Crocodile teeth. Warner Music Finland & Babyface.

⁷ Ilta-Sanomat. (2026). Nuorisoidoli Zpoppan rikostausta paljastui – nyt puhuu Emma-gaala.

Zpoppa mursi uhrinsa poskiluun asematunnelin portailta vuonna 2020.

kea uskoa, että Emma-gaalassa tai kesän festareilla esiintyisi esimerkiksi useisiin seksuaalirikoksiin syylistynyt artisti. Väkivaltarikokset vaikuttavat kuitenkin olevan *ihan ok*.

Lain noudattaminen ei vaikuttaisi muutenkaan olevan musiikkialalla menestymisen ehto. Hyvä esimerkki on Blockfestin promoottori **Kalle Kallosen** yhdessä räppäri **Williamin** kanssa huumevyyhdistä vuonna 2024 saama ehdollinen vankeustuomio. Oikeuden mukaan Kallonen salakuljetti huumerahoja Espanjaan. Tuomio tuli rahanpesusta.⁸

Kaikilla normaaleilla työpäikoilla kyseessä olisi ollut uran päättävä munaus, mutta ei musiikkialalla. Vuonna 2025 Kallonen palkittiin Industry Awards -gaalassa peräti vuoden pro-

moottorina.⁹

JOTKUT tuomiot toki todennäköisesti johtavat urien päättymiseen.

Kaivohuoneelle **YB026:n** keikalle väkivaltaista iskua suunnitelleet ja Espoossa omakotitaloa kohti ammuskelleet **Milan Jaff** ja Cavallini eli **Yahye Mohamud** saivat hovioikeudessa kuuden vuoden vankeustuomiot.

Myös esimerkiksi lapsenraiskauksesta tuomittu Jaff on karotettu Suomesta. Cavallini & Shrtty -duosta tunnettu Mohamud vaikuttaisi lopettaneen musiikkiuransa.

Julkisuudesta on vetäytynyt myös Madboiali eli **Alioune Dia**, joka tuomittiin törkeistä huumeasainerikoksista ja ampuma-asieriksestä kymme-

nen vuoden vankeuteen vuonna 2024.¹⁰

Räppärien saamat tuomiot ovat täysin poikkeuksellisia suomalaisen musiikin historiassa. Tuskin minkään muun musiikkityylin edustajat ovat olleet yhtä ylliedustettuina vakavissa rikostapauksissa.

KAIKEN keskellä on hyvä muistaa, ettei väkivaltaisenkaan musiikin tekeminen automaattisesti tarkoita sitä, että kukaan tekisi rikoksia. Joskus musiikki on vain musiikkia. Kuten **Aaro Penttinen** osuvasti YB026:n lainilla otsikoidussa kandidaatintutkielmassaan¹¹ toteaa, rap-lyriikan väkivalta ei välttämättä representoi oikeaa väkivaltaa.

Penttisen mukaan väkivaltaista puhetta tulee tarkastella kriitti-

⁸Yle. (2024). Räppäri William ja Blockfestin perustaja tuomittiin sittenkin rahanpesusta – kiikuttivat suuren määrän käteistä Espanjaan.

⁹Music x Media. (2025). Tässä ovat Industry Awards -gaalan voittajat!

¹⁰Helsingin Sanomat. (2024). Helsinkiläisräppäri sai kymmenen vuoden tuomion useista törkeistä huumeasainerikoksista sekä ampuma-asieriksestä.

¹¹Penttinen, A. (2024). ”Miks sä kannat mindii, jos et ketään cheffaa”: Väkivaltadiskurssit suomiräpissä. Jyväskylän yliopisto.

sesti ja genren tuntien, eikä sitä pidä aina ottaa kirjaimellisesti.

Hän on tietysti oikeassa. Ihmisen yleistä kelpvollisuutta ei voi päätellä siitä, kuinka usein tämän tekemisissä musiikkikappaleissa puhutaan *cheffaamisesta* tai *fiktaamisesta*. Ilmiöstä keskustellessa pitäisikin keskittyä ihmisiin, jotka on tuomittu rikoksista.

SUOMESSA räppärien rikostaustoista on uutisoitu lähinnä katujengioikeudenkäyntien yhteydessä. Artistien esiintymiset eivät ole kuitenkaan herättäneet vastaavaa polemiikkaa kuin esimerkiksi Ruotsissa.

Siellä maan kuunnelluimpiin artisteihin kuuluvan **Yasinin** suunnitellut keikat ovat herättäneet voimakasta vastustusta. Hänet on aiemmin tuomittu vankeuteen myöhemmin murhatun räppäri **Einárin** kidnappauksen suunnittelusta ja aserikoksista.

Yasin nousi otsikoihin viime vuonna myös Suomessa, kun **Sexmane** teki yhteiskappaleen tämän kanssa. Se nostatti jonkin verran kulmakarvoja mediassa.¹²

Mutta toimiko Sexmane väärin? Pitäisikö rikoksista tuomitut räppärit *cancelöidä* ja sulkea yhteistyön ulkopuolelle? Se jää jokaisen omantunnon kysymykseksi.

Aktiivisempi keskustelu siitä, mikä on musiikkialalla hyväksyttävää ja mikä ei, olisi kuitenkin

kin tervetullutta. Avoimuutta kaivattaisiin niin artistien kuin levy-yhtiöiden puolelta.

IHMISTEN menneisyyden tekoja voi ja jossain määrin tulee antaa anteeksi. Tuomioiden antamisesta vastaa oikeuslaitos.

Pitää kuitenkin muistaa, etteivät väkivaltarikokset ole tyyppisiä nuoruuden virheitä.

Niillä on aina uhrinsa.

Viisi vuotta ennen asematunnelin pahoinpitelyä Zpoppa hakkasi miehen sairaalakuntoon Malmin ostoskeskuksessa. IS:n mukaan Zpoppa löi uhriaan niin kovaa, että tämän kasvoihin tuli murtumia. Uhri joutui leikkaushoitoon, ja teosta jäi hänelle pysyvää haittaa. Zpoppa tuomittiin törkeästä pahoinpitelystä reiluksi vuodeksi ehdottomaan vankeuteen vuonna 2017.

Tämän ja monen muun rikoksen tultua tammikuussa julkisuuteen Jore & Zpoppa kertoivat Instagramissa suhtautuvansa ”lehdissä kirjoitettuihin juttuihin” vakavasti.

Duo ilmoitti pitävänsä hengähdystauon keikkojen kanssa. Anteeksipyyntöä ei ole kuulunut. •

¹² Yle. (2025). Sexmane tekee uudella kappaleella yhteistyötä rikoksista tuomitun ruotsalaisräppäarin kanssa.

Pedofilian uhri on mainehaitta koko perheelle

Vuosikymmenien takainen romaani ei säväytä tarinana, mutta tarjoaa kurkistuksen kulttuuriltaan toisenlaiseen kotimaahan.

Rauha Virtanen: Ruusunen. WSOY, 1968.

ERÄS suosikitavoistani lukea kirjaa on jättää takakannen esittely lukemat- ta. Täten saatan aloittaa teoksen tietä- mättä siitä paljoa mitään. Varsin hyvin tämä onnistuu silloin, jos kerryttää puhelimensa muistioon ylipitkää kirjalistaa, jota koluaa läpi päiväysjärjestyksessä: tuoreimmat pahn- pohjimmaiseksi, vanhimmat ensimmäiseksi. Siinä kohtaa, kun saavuttaa abivuotena listaan lisäämänsä nimet, on syy muistiin merkitsemi- selle jo iloisesti unohtunut. Ennakko-oletuk- sille tilaa antaa korkeintaan kannen ulkoasu.

Valmiiden määrittelyjen välttely mahdollistaa sen, että kirjaa lukiessa voi arvuutella teoksen ajallista miljöötä. Tosimaailmaan sijoittuva Ruusunen tipauttelee vihjeitä läpi sivujensa. Kansakoulusta puhuttaessa voi tapahtumien päätellä sijoittuvan aikaan ennen pohjoisesta vyöryneen peruskoulu-uudistuksen yltämistä Tampereelle, eli korkeintaan 70-luvun puolen välin paikkeille. Kun teini-ikäisten tyttöjen isä kertoo muis tojaan sodasta, kielii se puoles- taan joko perheen poikkeuksellisen avoimesta sotatraumojen käsittelystä tai ajan kulun pa- rantavasta vaikutuksesta. Ratkaisu häämöt- tää, kun hipoissa pauhaa twist, ja vanhem- mat epäilevät tyttärtään marihuanan poltosta.

Teksti: Camila Tuisku

Kuva: WSOY

TÄYDELLISYYDESTÄ ON HANKALA KEHITTYÄ – SUUNTAAN TAI TOISEEN

TEOKSEN päähenkilö on 17-vuotias **Niina Lähde**, runosielu, joka elää kirjoittamisesta. Paatuneena romantikkona hän hakee inspi- raationsa luonnon lumovoimasta ja näpyttelee hengentyönsä kirjoituskoneellaan paperille. Hän on pikkusiskonsa, **Tuiren**, täydellinen vastinpari. Siinä missä Tuire on ruma, epä- suosittu ja kaiken lisäksi kouluarvosanojensa tyhmäksi leimaama, on Niina kaunis, pidetty ja opinnoissaan etevä. Esikoistytärtären hyveet vain korostavat pikkusiskon epäonnistumi- sia vanhempien silmissä. Vaatimattomana luonteena Niina on täydellisyydestään tietysti täysin tiedoton. Heikkouksia hänelle ei ole kirjoitettu, ellei novellikilpailussa toiselle sijal- le sijoittumista lasketa luonneviaksi.

ERÄÄT vanhemmat elävät lastensa kaut- ta uudelleen haluamaansa nuoruutta, toiset kirjoittavat selostuksen idealisoimastaan elä- mästä osaksi tarinaa. Niinan kuvausta luki- essa en voi olla pohtimatta kirjailijan inspi- raation lähdettä. Päähenkilö siteeraa ulkoa vieraskielisiä runoilijoita, on hyvätapainen ja ilmiselvän pikkuvanha. Luokkansa nuo- rimman abiturientin ei tarvitse edes reh- kiä arvosanojensa eteen: lukiomenestys on siunautunut hänelle kasteveden mukana.

Kenties simppelit henkilöhahmot olivat ainoa vaihtoehto pitää kasassa hyvän ja pahan vastakkainasetteluun nojaavaa moraaliasetelmaa. Noukkimalla Niinaan tyttöyden parhaat palat on lukijan – jopa liian – helppo seurata kirjan sanomaa.

PITKÄLTI statistiksi jäävän pikkusiskon, Tuiren, näkökulman kirjailija vaikuttaa sisällyttäneen teokseen pääasiassa Niinan rajallista havainnointikykyä kasvattamaan. Isosiskoaan idealisoivan Tuiren kautta voi kätevästi tuoda esille Niinan poikkeuksellisen kauneuden, kirjoittajankyvyt ja muiden ihannoivat kommentit ilman, että päähenkilön nöyrä luonteenlaatu pitäisi karistaa omakehujen tieltä.

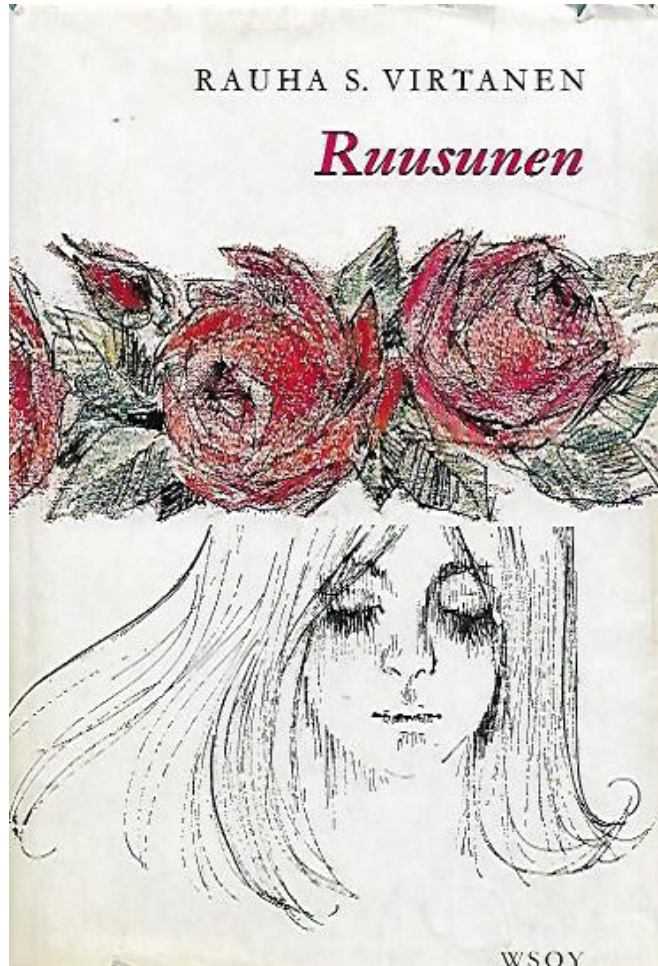
LOPPUA kohden pikkusisko vaikuttaa olevan hahmoista ainoa, joka kokee jonkinasteisen hahmokehityksen. Suhteellisen syvien sielunelämän kuvauksien myötä Tuiresta paljastuu moniulotteisuutta, jota muut jäävät vaille. Päähenkilön rakastettu, 30-vuotias perheenisä, Antti Rannikko saa toki oman sävöksensä, kun kirjailijanaapuri elää todeksi Niinan isän ennustuksen itsekkäästä taiteilijajuoposta. Muuten hahmot säilyttävät uskollisesti karikatyyrimäiset roolinsa, joihin nämä on alusta asti kirjoitettu.

ITSE juoni on melkoinen klisee: kirjaviisas tyttö ihastuu itseään vanhempaan sivistyneeseen mieheen. Kenties 60-luvulla aihetta ei ollut vielä ehditty koluta loppuun. Glorifioinnista teosta ei voi syyttää, mutta eipä valtdynamiikaltaan pahasti vääristynyttä suhdetta myöskään uskottavasti kritisoida. Antti selviää alaikäiseen sekaantumisesta kuin koira veräjästä: Vaimo katsoo tilannetta läpi sormiensa, koska “su-

loisiin runotyttöihin” ihastuminen nyt vain sattuu kuulumaan miehen luonteenlaatuun. Edes Niinan vanhemmat eivät haasta taiteilijarenttua, johon heillä on tämän vuokranantajina selvä yliote aikansa arvohierarkiassa. Vaikka kaksikko todistaa lähentelyä aitiopaikalta, säilytetään moitteet yksin tyttären harteille.

TEOS kertoo osaltaan aikansa moraalikäsityksestä. Erääksi draaman kaaren huipentumaksi muodostuvat Lähteen perheen iltajuhlat, joihin ylennystä odotteleva isä on Wkutsunut kollegansa aina tehtaan liikejohtoa myöten. Suhteen käydessä ilmi muuttuvat vieraslistaan sisällytetyt Rannikot “kulttuurin sä-

väyksestä” taakaksi. Vanhemmat eivät katso sopivaksi perua kutsua tilaisuuden onnistumisen tähden, joten he tyytyvät sadattelemaan pahastumisensa ilmaatn. Edes hammasta purren vietettyjen juhlien jäätyä taakse ei huolestuneista huoltajista kumpikaan nosta asiaa esille naapureidensa kanssa. Perhe vaikenee asian kuoliaaksi.

ELINYMPÄRISTÖNSÄ siveellisyyksäsitkeyksen vuoksi vastaavanlaisen salaisuuden leviäminen langettaisi mainehaitan ilmeisesti koko kotitalouden ylle. Alaikäinen tyttö on mennyt ja vikitellyt naimisissa olevan miehen! Varaa virheisiin ei ole, sillä Niina on jo kertaalleen riskeerannut isänsä ylennyksen läksiessään elokuviin Rannikon kanssa. Perhekriisi on valmis, kun kaksikon äkänneet luokkatoverit innostuvat levittämään sanaa salasuhteesta. Kielihän tyttären yleistä pahennusta herättävä teko selvästi myös isän heikentyneestä työkyvystä.

JUONENKULKU kertoo omaa tarinaansa siitä, miten sidoksissa perheen sosiaalinen ja taloudellinen asema oli miehen statukseen. Lähteen perheessä kaikki on uhrattavissa isän työn edeltä. Tyttären sekaantuvaa kirjailijanaapuria ei lähdetä saattamaan edesvastuuseen ja äidin ura typistyy kuriositeetiksi. Tehtaan kirjeenvaihtajana työskentelevä äiti on valmis jättäytymään kotirouvaksi, jotta aikaa liikenisä ansio- ja kotitöiden ulkopuolisille harrastuksille – samaan tapaan kuin tennistä pelaavalla aviopuolisolla. Nykyaikaiseksi itseään tituleeraava äiti ei ole saanut rinnalleen aikansa modernia miestä, joka olisi valmis auttamaan taloudenpidossa edes sen verran, ettei vaimon tarvitsisi hyväksellä työpaikkaansa vapaa-aikaa saadakseen.

SAMA ilmiö toistuu Rannikoilla, näyttäytyvät he naapureidensa silmissä kuinka boheemina tahansa. Jotta Antti voi keskittyä kirjallisiin ambitioidhinsa, hoitaa opettajana työskentelevä vaimo kotityöt. Vaikuttaahan hänen menestyksensä kirjailijana merkittävästi siihen, kuinka vakavasti kaksikkoon suhtaudutaan. Pariskunnan toisella osapuolella, Annariitala, ei lopulta ole paljoa väliä yhteisön silmissä, kun kaksikon mainetta määrittelee aviomies.

VANHA VINOUTUNUT ARVOMAAILMA

MIESTEN ulkonäöstä ei kirjassa kommentoida juuri mitään, mutta naisten osalta se on tärkeä henkilökuvauksen väline. Puutteet ulkomuodossa kielivät hahmon epämiellyttävyydestä. Annariitta, rakastajan puoliso, ei tukevarakenteisuudessaan istu feminiiniseen naisideaaliin ja vaikean ystävättärenkin hiuslaatu on ohut. Kun ulkoisen olemuksen kuvaus jätetään yksittäiseen kielteiseen huomioon varsinaisen esittelyn sijaan, vaikuttaa tarkoituksena olevan Niinan ylivertaisuuden korostaminen. Hänen viehättävyyttään ei nimittäin pääse unohtamaan.

TARINAN edetessä lukija pääsee tutustumaan kelpo kattaukseen 60-luvun muotia, kun päähenkilön saapuessa kohtaukseen hänen asukonaisuutensa esitellään kuin ne olisivat juonen kannalta tärkeäkin seikka. Muiden henkilöhahmojen pukeutumista sivutaan niukasti, jos ollenkaan. Niinan vaatevalintojen korostaminen ei ole omiaan pelastamaan teosta tulkinnalta kirjailijan unelmateiniydetn esityksenä. Jos minulla olisi lista pukineita, jotka haluaisin ylleni vetää, kirjoittaisin ne osaksi tarinaa juuri näin.

TOINEN käsittelyttä jäävä asia on pikkusisko Tuiren tapa tukahduttaa ikävät tunteensa herkuilla. Orastavan syömishäiriön sijaan sokeririippuvuus on vain yksi hauska ominaisuus hänen heikkouksiensa joukossa. Ottaen huomioon, että tunnesyöminen ei ollut 1960-luvulla käsitteenä tunnettu, on Virtanen onnistunut kirjoittamaan siitä malliesimerkin. Tänä päivänä aiheiden yhtä kepeä käsittely tuskin selviytyisi painotaloon asti jäämättä kustantajan haaviin. Esitystapa saisi 2000-luvun julkisuudessa epäilevän vastaanoton.

NUORILLE suunnatulla kirjalla ei välttämättä ole paljoa annettavaa tarinana, ellei sitten etsi suoraviivaisuudessaan kevyttä lukemista. Jos teosta sen sijaan lähtee tarkastelemaan juuri ajankuvansa kautta, saattaa nykylukija löytää siitä monia kiehtovia piirteitä. Kirjan sivuilta

paljastuva 60-luku on kulttuuriltaan toisenlainen. Vallinneessa ilmapiirissä naiseutta määritteli ulkonäkö, perheen asemaa puolestaan mies. Aikuisen ryhtyessä suhteeseen alaikäisen kanssa on häpeä ennen kaikkea jälkimmäisen. Sanoma, jonka kirja kohderyhmälleen välittää veisi sen eittämättä boikottiin tänä päivänä. •

**OMAKUSTANNE
KOTIMAISTA
NEO-PROGEA!**

SPOTIFY ja muut
suoratoistopalvelut

LP/CD:
LEVYKAUPPA ÄX
KELTAINEN JÄÄSÄRKIJÄ
MUSIC HUNTER
STUPIDO MARKET

towhineandmartyr.com

RUNOJA

Välinpitämätön

*Välinpitämätön
Välin pitämätön*

*Ei pidä väliä
Eipidäväliä
Ihankiinni*

Välittää ihan vitusti

- Tiitu

Kuvat: Haasen kotialbumi

Nostan päätäni

*Pidän silmäni kiinni ja nautin äänistä, jotka läpäisevät
tämän talon*

Jotkut niistä ovat tuttuja, jotkut eivät

*Ollessani yksin ääniä ei juuri ole, ja joudun kuvittele-
maan ne ulkomaailman liikkeille, joita katson ikkunoide-
ni takaa*

*Äänet muistuttavat minua siitä että olen elossa
Läsnäoloni ei ole vain kuvitelmaa.*

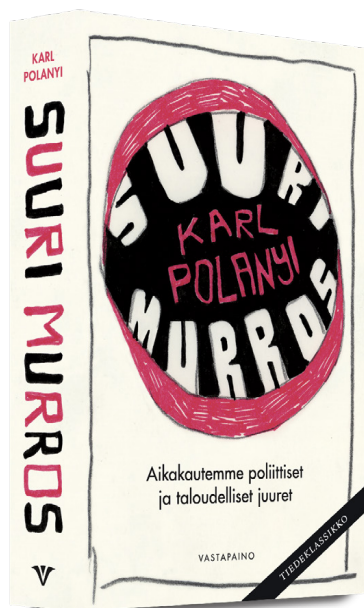
*Jossain toisessa elämässä toivoisin olevani niiden äänien
takana, haluaisin päästä niiden lähelle ja kasvattaa niitä,
ruokkia, silittää*

Mutta tällaisena minusta ei ole niiden luojaksi

- H.E

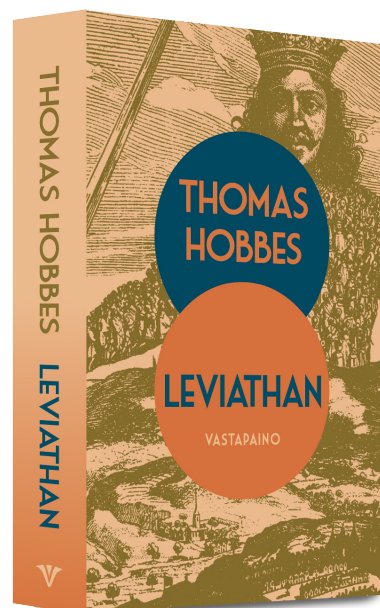
Vastapainon klassikkoja

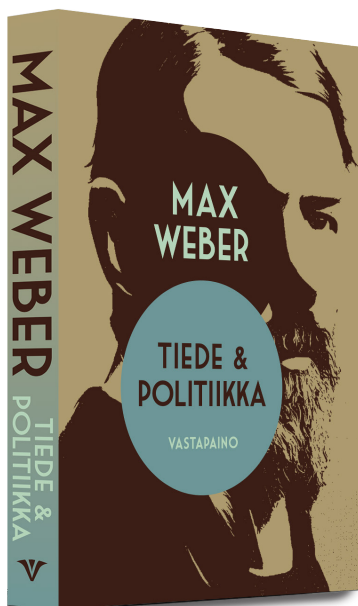
Karl Polanyi
Suuri murros
464 s.

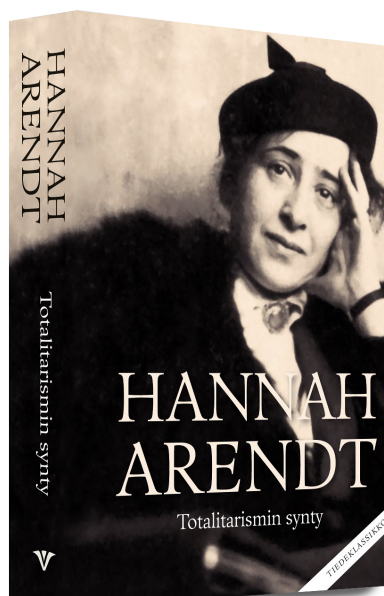
Karl Marx & Friedrich Engels
Kommunistinen manifesti
109 s.

Thomas Hobbes
Leviathan
570 s.

Max Weber
**Tiede ja politiikka –
Kutsumus ja ammatti**
150 s.

Hannah Arendt
Totalitarismin synty
731 s.

Theodor W. Adorno
**Minima Moralia – Ajatuksia
särjetystä elämästä**
348 s.

KOHTI TYÖELÄMÄÄ YKAN KANSSA

YKA on ammattiliittojen edelläkävijä ja mukana matkallasi työelämään.

- ▶ Autamme löytämään uravaihtoehtoja ja kehittämään ammatti-identiteettiä
- ▶ Valvomme yhteiskunta-alan opiskelijoiden etuja
- ▶ Toimintamme on yhteisöllistä: ykalaiset kohtaavat tapahtumissa, opiskelijatoiminnassa, vertaisverkostoissa, paikallisyhdistyksissä ja mentoroinnissa

Lue lisää: yka.fi

**Yhdessä yhteiskuntaa
rakentamassa**

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

1/26

www.policylehti.fi